

חשיבות הצדקה בפורים על פי סוף "הלכות מגילה" לרמב"ם

מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים מלהרבות בסעודתו ובשלוח מנות לרעיו. שאין שם שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים. שהמשמח לב האמללים האלו דומה לשכינה שנאמר להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים. והפסוק כולו מישעהו נז: "כי כה אמר רם ונישא שוכן עד וקדוש שמו, מרום וקדוש אשכון, ואת דכא ושפל רוח, להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים". כלומר ה' עצמו שוכן עם העניים והשפלים כדי לעזור להם ולעודדם. וכל אדם הדואג להם דומה לשכינה.

The Importance of Charity on Purim According to the End of Hilchot Megillah of the Rambam

It is preferable to spend more on gifts for the needy than on making a big *se'udah* and sending *mishlo'ach manot* to your friends. There is no greater or more splendid pleasure than making poor people, orphans, widows, and converts happy. Because anyone who makes unfortunate people happy is compared to the Divine presence, as the verse says: "to revive the spirit of the lowly and to revive the heart of the contrite." The complete verse from Isaiah 57 reads: "For this is what the high and exalted One says—He who lives forever, whose name is holy: 'I live in a high and holy place, but also with the one who is contrite and lowly in spirit, to revive the spirit of the lowly and to revive the heart of the contrite.'" That is to say, God himself resides with the poor and downcast ones to help them and encourage them. So anyone who cares for them may be compared to the Divine Presence.